

Aankomst

Een land waar ik nog nooit geweest ben, helemaal alleen op reis, in een gastgezin... De reis die voor me lag was ontzettend spannend. Spannend, omdat het de eerste keer zou zijn dat ik alleen op reis ging voor zo'n lange tijd en buiten Europa. Ook spannend, omdat de ervaring me geweldig leek en ik er ontzettend veel zin in had. Vanaf het moment dat ik in het vliegtuig stapte naar Hong Kong had ik het idee dat ik in een soort droom leefde, omdat alles wat voor me lag heel onwerkelijk leek. Het was een nachtvlucht, maar die nacht heb ik niet geslapen. Vier films en heel wat uren later landde het vliegtuig keurig op tijd in Hong Kong waar ik relatief korte overstap had naar het vliegtuig richting Taoyuan, het internationale vliegveld van Taiwan. En tevens de stad waar ik de rest van mijn tijd in Taiwan zou verblijven. Toen ik het vliegveld uit stapte werd ik warm verwelkomd door een groep Lions mensen die vroegen hoe het met me ging en of ik iets nodig had. Ik was vooral moe, omdat ik niet geslapen had en nog een poos voor de douane had moeten wachten. Je moet namelijk een briefje invullen waarop staat wat je in het land komt doen, maar dat had ik niet helemaal door en daardoor duurde het allemaal iets langer. (tip: als je op het vliegveld richting het migration office loopt liggen daar van dit soort briefjes om in te vullen. Als je dat daar al doet scheelt het je weer tijd als je eenmaal door de rij heen bent.) Nadat we zo'n 20 (ik overdrijf niet) foto's hadden gemaakt en ik mijn gastgezin verteld had dat ik het liefst gewoon rustig naar huis ging, reden we die kant op.

Eerste dag

In de auto probeerde ik contact te maken met mijn hostbroer: Jerek. Als snel kwam ik erachter dat mijn hostfamily nauwelijks Engels sprak en ik me daarop zou moeten aanpassen. Gelukkig kom je met Google vertaler en logisch nadenken een heel eind. Eenmaal thuis, kreeg ik gelijk een soort slipper- pantoffeltjes die in huis gedragen moesten worden. Iets typisch Taiwanees, want alle huizen waar ik ben geweest hadden van dat soort slippertjes. De mijne waren roze en leken een beetje op badslippers. Die dag werd ook mijn eerste Taiwaneese maaltijd een feit. Mijn hostmoeder had speciaal voor mij gekookt. Taiwanezen hebben niet één persoonlijk portie, maar maken allerlei verschillende kleine gerechtjes klaar. Vaak is er ook rijst, als een soort basis van de maaltijd waarbij je de andere gerechtjes eet. Alle verschillende gerechtjes staan in restaurants op een soort draaiplateau en iedereen kan pakken wat hij wil. Het eten wordt gegeten met stokjes. Wat de eerste avond met mijn jetlag en mijn belabberde hand-oog coördinatie compleet mislukte. Dus die eerste avond heb ik het opgegeven en met een vork verder gegeten. Na de maaltijd belden we via FaceTime met de oudste dochter uit het gastgezin. Ze heet Doris en studeert in Australië. Zij kon wel goed Engels en tolkte voor haar ouders. Samen bespraken we een planning voor de aankomende weken en ik kon de laatste praktische vragen die ik had bij haar kwijt.

Eerste ontmoeting met mijn gastgezin op het vliegveld

Taiwanese draaitafel in een restaurant

Eerste week bij het gastgezin

De tweede dag hebben we rustig aan gedaan, gelukkig maar want ik was behoorlijk moe door mijn jetlag. 's Middags hebben we bij een vriendin van mijn gastgezin gegeten en 's avonds bij andere mensen van de Lions. Daar ontmoette ik voor het eerst andere YCE mensen. Een Franse jongen, een Mongoolse jongen en een Italiaans meisje die allemaal ook de vorige dag waren aangekomen.

Overdag heeft het gastgezin hun winkel aan me laten zien. Het is een soort stationarywinkel en het assortiment was enorm. We hebben in het centrum van Taoyuan waar ook de winkel is wat rondgelopen en broodjes gekocht voor de volgende dag.

De derde dag zijn we naar Taipei 101 geweest. Dat is het hoogste gebouw in Taiwan. In de toren hebben we gegeten. 's Avonds heb ik pannenkoeken gebakken en mijn souvenirjes gegeven. Daar was iedereen erg blij mee. En natuurlijk moesten er weer een heleboel foto's gemaakt worden.

De dag erna zijn we naar Daxi gegaan. Een oude stad in de buurt van Taoyuan. Het was 4 augustus, een speciale dag voor Taiwanese, want ze vierden de geboorte van een van hun goden. 's Ochtends heb ik samen met alle andere buitenlandse kampers een museum bezocht en 's middags hebben we een optocht bekeken die gehouden werd vanwege de nationale culturele feestdag. Er was veel harde muziek en er liepen mensen rond in bijzondere kostuums. In totaal waren er 9

buitenlandse kampers. Een Amerikaans meisje, een jongen en een meisje uit Israël, een jongen uit Frankrijk, een jongen uit India, een jongen uit Mongolië, twee meisjes uit Italië en ik. Ik heb de hele dag met ze opgetrokken en het was erg leuk om hen alvast te leren kennen voordat het kamp begon.

In het weekend zijn we voor één nachtje naar Lola Mountain gegaan. Een berg die bekend staat om de perziken die er vandaan komen. We sliepen in een soort hut. Ik had mijn eigen kamer en mijn gastouders ook. Er waren een veel andere Lions mensen en sommigen probeerden wat met mij te praten. Maar, de meesten spraken weer niet echt Engels. Ik zat er een beetje verloren bij, totdat een aantal mensen vroegen of ik een spelletje wilde doen. Ik leerde de Taiwanese 'presidenten' aan, een kaartspelletje dat voor iedereen goed te begrijpen was.

De twee dag in de bergen zijn we super vroeg opgestaan om naar eeuwenoude bomen te kijken. Taiwanese maken uitstapjes zoals deze voornamelijk

Nederlandse pannenkoeken bakken voor mijn gastgezin

Parade bij de culturele feestdag

Het uitzicht vanaf Lola Mountain

's ochtends, omdat het 's middags veel te heet is om een stuk te wandelen. De bomen hadden een enorme diameter. Sommige stonden er al duizenden jaren. Naast elke boom stond een bordje dat aangaf hoe oud de boom was, wat de hoogte was en welke diameter de boom had. Ik was toch blij dat ik zo vroeg was opgestaan. Na ons bezoek aan het bos met de eeuwenoude bomen scheurde we weer langs de berg naar huis. (Als ik zeg scheurde, bedoel ik ook scheurde. We reden gemiddeld 60 km/u de berg af. Door kleine bochtjes en keihard remmend als er een tegenligger aankwam. Waarschijnlijk zijn zij dat gewend, maar ik voelde me niet per se heel veilig.) De laatste dag voordat ik naar het kamp toe ging heb ik zelf geshopt in Taoyuan, omdat mijn gastgezin moest werken in hun winkel. Ik heb wat rondgelopen en souvenir'tjes gekocht voor mijn familie en vrienden thuis. In de avond heb ik mijn spullen ingepakt voor het kamp.

De openingsceremonie van het kamp

Het kamp

De locatie van het kamp was prachtig. Het was een resort met een winkel, een zwembad en een spelletjesruimte. De kamers waren erg ruim. In elke kamer was een badkamer. We sliepen met z'n vieren op één kamer. De eerste dag van het kamp was voornamelijk kennismaken en de grote opening. Die opening werd echt groots aangepakt. Het werd gehouden in de centrale ruimte van het resort. Alle kampers moesten per land naar binnen lopen onder luid geklap en gejuich. De burgemeester van Taoyuan kwam ook nog langs er werden weer honderden foto's gemaakt.

Op kamp zijn betekende vroeg op. Elke ochtend werden we om 6 uur wakker gemaakt. De tweede dag viel dat nog wel mee, maar de dagen erna was dat niet echt mijn favoriete onderdeel. De tweede dag, de eerste echte kamp dag, hebben we geleerd over Chinese filosofie en fortune telling. Dat fortune telling vond ik erg interessant. Het is namelijk gebaseerd op statistieken en zou daarom plausibeler zijn. Ik weet niet of dat helemaal waar is, maar het is wel grappig om aan iemand gezicht te kunnen zien wat er in de toekomst gaat gebeuren. Op de tweede dag hebben we op traditionele wijze thee gemaakt. Door zadjes in een soort kom te malen en daar water bij te doen. Het smaakte niet echt heel erg ergens naar, maar het was heel cool om de eeuwen oude spullen te gebruiken om de thee te maken. We hebben ook een soort van rijst hapjes gemaakt. Het was plakkerige rijst die we helemaal plat moesten stampen tot een soort deeg. Die deeg konden we dan opeten met eens soort zoete pindadip.

De rijstdeegsnack

Op de derde hebben we gepaintballd. Dat had ik nog nooit eerder gedaan. Het was super leuk, maar

ook erg pijnlijk. Ik heb de rest van de week blauwe plekken gehad, maar dat was het zeker waard. De dag erna zijn we naar een papierfabriek gegaan waar ze van een soort riet papier maken. We mochten daar ook zelf een waaier maken, die door Taiwaneseen veel gebruikt worden. Het proces was heel bijzonder, want we moesten met een soort zeef papiervezel op een doek zeven. Die moesten we laten drogen. Daarna mochten we er zelf een tekening op stempelen en de waaier afmaken. Ik vond de mijne er goed gelukt, maar helaas heb ik hem op mijn kamer in het hotel laten liggen toen ik weer terugging naar mijn gastgezin. Jammer, maar nu heeft het hotel een aandenken aan me.

Toen de waaiers af waren reden we in de bus door naar Sun Moon Lake. Een beroemd meer dat qua vorm lijkt op de Chinese karakters voor de zon en de maan. Vandaar ook de naam. We hebben rondgevaren op het meer met een boot. Dat was echt superlekker, omdat het niet al te heet was. Sowieso was het rondom het meer een stuk frisser dan in de stad. In Taoyuan was het altijd ontzettend heet en benauwd. Bij het meer was het een stuk aangenamer qua temperatuur. Het meer was behoorlijk ver rijden, dus hebben we een nachtje in een ander hotel geslapen dat dicht bij het meer was. De volgende dag zijn we weer teruggegaan naar Taoyuan, maar eerst zijn we nog gestopt in een stad tussen het meer en Taoyuan, om een theater te bekijken. De architectuur was erg bijzonder, omdat het gebouw het rechte plafonds had, maar moest lijken op één organisch geheel. Toen we in Taoyuan aan kwamen gingen we naar een Night Market. Night Markets zijn in Taiwan echt een ding en de perfecte plek om allerlei exotische en gekke lekkernijen te proeven. Ik at hanen ballen (dat was geen mega succes), tomaten met een gekristalliseerd suikerlaagje en haalde bubble tea met yoghurt bubbels.

Op de een na laatste dag werd ons uitgelegd dat er een soort bonte avond zou komen en dat iedereen een stukje zou moeten opvoeren. Mijn team trok het briefje voor 'zingen', dus dat hebben we gedaan. We zongen een Chinees liedje en een zelfgeschreven liedje op de wijs van 'I'm Yours'. Voor de rest hebben we op de een na laatste dag de burgemeester van Taoyuan opnieuw ontmoet en zijn we naar een robotfabriek geweest. 's Avonds was de bonte avond, met toneelstukjes en onze liedjes. Een leuke afsluiting voordat we de volgende dag weer naar huis gingen. De laatste dag was voornamelijk spullen inpakken en afscheid nemen.

Na het kamp

Toen het kamp voorbij was ging ik weer terug naar hetzelfde gastgezin als in de eerste week. Ik had nog ongeveer vijf dagen voordat ik weer naar huis zou gaan. In die tijd ben ik nog een keer met allemaal mensen van het kamp naar een night market in Taipei geweest en ik heb garnalen gevestigd. Dat was een interessante ervaring, omdat we die beestjes eerst zelf vingen en daarna zelf roosterden en opaten. Ook heb ik een goudmijn bezocht en samen met mijn gastgezin een traditionele Taiwanese theeset gekocht. Op de laatste dag heb ik met een aantal mensen van het kamp, waar ik eerder ook mee naar de night market ging, gebarbecued. De dag erna ben ik erg vroeg op het vliegtuig gezet richting Hong Kong en daarna Amsterdam.

Tofupudding met ijs en caramelsaus die we aten bij de goudmijn

Dat was het einde van een reis om nooit meer te vergeten. Ik heb een hoop nieuwe dingen gezien, geleerd en gedaan. De communicatie met mijn gastgezin was soms lastig, maar dat ging steeds een beetje beter. Alle mensen die ik in Taiwan heb ontmoet waren ontzettend gastvrij en behulpzaam. Ik heb ontzettend genoten en ik zou het iedereen aanraden om eens naar Taiwan te gaan!